

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

13 december 1989

(Mrs. Van der Veen, Garvelink-Jonkers, Rang)

AOW 1988/65

A. M., te A., eiser

tegen

Het bestuur der Sociale Verzekeringsbank, gedaagde.

I. Ontstaan en loop van het geding

Onder dagtekening 10 dec. 1987 heeft gedaagde aan eiser mededeling gedaan van de beslissing om aan hem geen ouderdomspensioen krachtens de Algemene Ouderdomswet (hierna: AOW) toe te kennen, omdat eiser nog niet de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

De RvB te Amsterdam heeft bij uitspraak van 10 nov. 1988 het namens eiser tegen die beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard. Namens eiser heeft adv. Mr. J.M. Niemer, te Amsterdam, tegen die uitspraak hoger beroep bij de Raad ingesteld. In een aanvullend beroepschrift d.d. 25 april 1989, zijn de gronden aangevoerd voor het verzoek aan de Raad de aangevallen uitspraak te herzien en eiser alsnog ingaande 1985 een ouderdomspensioen krachtens de AOW toe te kennen. Bij brief van 8 nov. 1989 heeft eisers gemachtigde nog een Nederlandse vertaling van de - reeds in het dossier (met Franse vertaling) aanwezige - adoulaire (notariele) verklaring betreffende eisers geboortjaar 1920, aan de Raad doen toekomen.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad gehouden op 15 nov. 1989, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn raadvrouw Mr. J.M. Niemer voornoemd. Gedaagde heeft zich doen vertegenwoordigen door Mr. R.A. Zieck, werkzaam bij de SVB.

II. Motivering

De Raad heeft in dit geschil de vraag te beantwoorden of gedaagde op goede gronden het geboortjaar zoals eiser dat destijds bij zijn aankomst in Nederland heeft opgegeven, als uitgangspunt voor de beoordeling van de door hem gemaakte aanspraken op uitkering krachtens de AOW heeft mogen aanhouden. Eiser heeft doen betogen dat hij niet in 1938 is geboren, de datum die hij bij vestiging in Nederland (in 1967) opgaf, doch in 1920.

Ter staving van het door eiser gestelde werkelijke geboortjaar 1920 zijn namens eiser de volgende bewijsmiddelen aangevoerd:

- het vonnis en de Franse vertaling daarvan van de Rb. te Tetouan van 8 aug. 1980, waarbij het geboortjaar wordt gewijzigd in 1920;
- een notariele akte en de Nederlandse en Franse vertaling daarvan van 23 aug. 1980, waarin staan vermeld de personalia van de door twee adoulen (notarissen), gemachtigd door de rechtercommissaris, te Tetouan gehoorde getuigen;
- twee medische rapporten van 19 aug. 1980 en 20 aug. 1980 en de Franse vertaling daarvan;

- een verklaring betreffende eisers huwelijk "depuis longtemps" d.d. 21 febr. 1967 en de Franse vertaling daarvan, d.d. 1 sept. 1987;

- twee verklaringen van personen die aanwezig waren bij het huwelijk van eiser. De eerste rechter heeft geoordeeld dat de hierboven vermelde bewijsmiddelen geen

- naar objectieve maatstaven gemeten - betrouwbare gegevens opleveren die het door en namens eiser gestelde geboortejaar 1920 aannemelijk maken. De Raad verenigt zich met het oordeel van de eerste rechter. Dit oordeel is in overeenstemming met de vaste jurisprudentie van de Raad waarbij als maatstaf van de beoordeling inzake de juistheid van het geboortejaar van eiser de volgende uitgangspunten worden gehanteerd:

- uitgegaan wordt van het geboortejaar zoals deze bij migratie is opgegeven: i.c. is opgegeven 1938;

- wanneer uit authentieke stukken die tot stand zijn gekomen voor de datum van migratie, een andere datum blijkt, kan deze datum aangehouden worden, nadat deze stukken op hun echtheid zijn getoetst: in casu zijn dergelijke stukken niet overgelegd; aan de door eiser overgelegde kopie van de "huwelijksakte", i.c. betreft het een zgn. adoulaire verklaring, in 1987 voorzien van een zegel en stempel, vermag de Raad niet het gewicht toe te kennen betreffende het daarin opgenomen geboortejaar 1920 hetwelk de gemachtigde van eiser daaraan toegekend wenst te zien, aangezien in deze "akte", - vermoedelijk opgemaakt in het kader van de bevolkingsregistratie -, slechts wordt verklaard dat eiser en zijn echtgenote sedert lange tijd zijn getrouwd;

- een medisch-deskundig oordeel over het juiste geboortejaar wordt niet als genoegzaam bewijs aanvaard, gelet op het negatieve oordeel van deskundigen op dit terrein over de waarde van een dergelijke leeftijdsvaststelling: i.c. heeft kennelijk als grondslag voor het Marokkaanse vonnis o.m. een medische verklaring d.d. 20 aug. 1980 gediend;

- met een vonnis van een Marokkaanse rechter wordt slechts dan rekening gehouden wanneer dat vonnis is gebaseerd op controleerbare gegevens die voor de Raad als van doorslaggevende betekenis zouden kunnen worden geoordeeld: i.c. heeft als grondslag voor het Marokkaanse vonnis tevens gediend een - blijkens voormelde notariële akte d.d. 23 aug. 1980 - twaalf getuigenverklaringen; uit dit Marokkaanse vonnis en voormelde notariële akte blijkt niet alleen niet op grond van welke gegevens de twaalf getuigen hebben verklaard dat eiser in het jaar 1920 is geboren, doch de door die getuigen opgegeven leeftijden variërend van - toen - 35 tot 73 jaar, doen ook nog de vraag rijzen of die getuigen voor hun verklaringen beschikten over naar objectieve maatstaven gemeten betrouwbare gegevens.

Reeds op grond van deze uitgangspunten is de Raad van oordeel, dat eiser er niet voldoende in is geslaagd om aan te tonen dat voor de beoordeling van zijn aanspraken krachtens de AOW uitgegaan zou moeten worden van een ander geboortejaar dan door gedaagde is aangehouden.

De Raad beslist mitsdien als volgt.

III. Beslissing

CRvB,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.